

En regnvejsaften

Karin W. Markussen.

C F G7

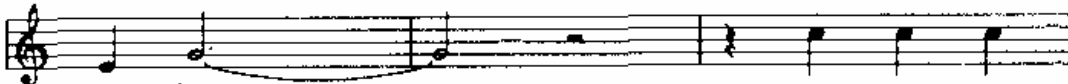
En regn- vejs- af- ten jeg står midt på

C Dm G7

ga- den, og men- ne- sker går mig for-

C G7 C

bi. De tæn- ker

F G7 C

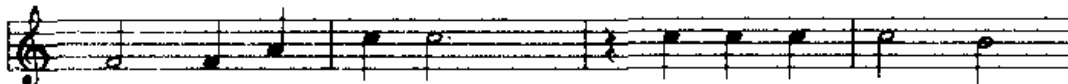
hver på sit og kold er fa- ca- den.

Dm G7 C C7

Kun ked-som- hed er på min sti. Mit tøj er

F C D7 G7

vådt ind til skin- det - og bit- tert sin- det.

C C7 F G7

For in- gen ser at jeg står her og

C Dm G7 C

græ- der. De tæn- ker al- le på sig selv.

En regnvejsaften jeg
står midt på gaden,
og mennesker går mig forbi.
De tænker hver på sit
og kold er facaden.
Kun ensomhed er på min sti.
Mit tøj er vådt ind til skindet -
og bittert sindet.
For ingen ser at jeg
står her og græder.
De tænker alle på sig selv.

Jeg tænder mig en smøg,
og tankerne glider -
de rejser hele jorden rundt.
Jeg ser mig selv blandt dem,
som sulter og lider -
i krig og frygt - hvor er det ondt.
Mit tøj er vådt ind til skindet -
og bittert sindet.
For ingen ser at jeg
står her og lider.
De tænker alle på sig selv.

Min tanke flyver rundt
men brat tanken standser.
Jeg ser mig selv foran et kors.
Fra korset hører jeg
en bøn: »Fader tilgiv,
de ved jo ikke, hvad de gør.«
Hvad nytter det, at jeg hader
dem, som ej ser mig.
Det er jo mig, som skal
elske de andre,
Gud, giv mig mere kærlighed.